

Lliçó 10: Pel 7 de setembre de 2019

COM VIURE L'EVANGELI

Dissabte 31 de agost

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Romans 8: 20-23; Joan 3:16, 17; Mateu 09:36; Efesis 2: 8-10; 1 Joan 3:16, 17; Apocalipsi 14: 6, 7.

PER MEMORITZAR:

"Perquè per gràcia que heu estat salvats per mitjà de la fe; i això no de vosaltres, és un do de Déu; no per obres, perquè ningú es gloriï. Perquè som obra seva, creats en Crist Jesús per bones obres, les quals Déu va preparar per endavant perquè anduviéssim en elles "(Efe. 2: 8-10).

Des del moment en què parlem dels mandats, normes o instruccions de Déu, correm el risc de pensar que d'alguna manera el que fem pot contribuir a la nostra salvació o granjearnos el favor de Déu. Però la Bíblia ens diu repetidament que som pecadors salvats per la gràcia de Déu a través de Jesús i la seva mort substituïda per nosaltres a la creu. Com podríem addicionar una mica d'això d'alguna manera?

Així mateix, les nostres obres de misericòrdia i compassió envers els necessitats no haurien de considerar legalistes. Al contrari, a mesura que augmenta la nostra comprensió i valoració de la salvació, el vincle entre l'amor de Déu i la seva preocupació pels pobres i oprimits es transmetrà a nosaltres. El que vam rebre, el donem. Quan veiem quant ens va estimar Déu, també veiem quant estima els altres i també ens crida a estimar-los.

"DÉU HA ESTIMAT TANT..."

Joan 3:16 diu: "Perquè ha estimat tant Déu al món ...", i la paraula grega original és *kósmos*, que significa "el món com una entitat creada i organitzada" (CBA 5: 907). Aquest versicle tracta de la salvació per a la humanitat, però el pla de salvació també té implicacions per a tota la creació.

Llegeix Romans 8:20 a 23. Què ens ensenya això sobre les qüestions més àmplies del pla de salvació?

Per descomptat, d'una banda, la salvació té a veure amb cada un de nosaltres en la nostra relació personal amb el Senyor. Però hi ha més. La justificació en realitat no es tracta només d'aconseguir que els nostres pecats siguin perdonats. En principi, a través de Jesús i el poder de l'Esperit Sant, el Senyor també crea la família de Déu, que celebra el seu perdó i la seguretat de la salvació, entre altres coses, sent testimonis del món a través de les seves bones obres.

Llegeix Joan 3:16 i 17. Com contribueix el verset 17 a una comprensió més àmplia del versicle 16?

Podem acceptar que Déu estima a altres persones a més de a nosaltres. Ell estima els que nosaltres estimem, i ens alegrem per això. Ell també estima a qui els tendim la mà, i en reconèixer aquesta veritat moltes vegades ens sentim motivats per fer-ho. Però ell també estima a aquells amb qui ens sentim incòmodes, o fins i tot als que temem. Déu estima a tots, a tot arreu, fins i tot als que no volem precisament.

La creació és una de les formes en què es demostra això. La Bíblia assenyalava constantment al món que ens envolta com a evidència de la bondat de Déu: Ell "fa sortir el sol sobre bons i dolents", i "fa ploure sobre justos i injustos" (Mat. 05:45). Fins i tot la vida mateixa és un regal de Déu

i, independentment de la resposta o actitud cap a Déu, cada persona rep aquest do.

- Aquesta veritat, com hauria de canviar la nostra actitud cap als altres i les seves circumstàncies quan reconeixem que són éssers creats i estimats per Déu?

COMPASSIÓ I PENEDIMENT

Les històries entremesclades de la salvació i del Gran Conflict e ens criden a reconèixer una veritat sobre la vida que és fonamental per a la nostra comprensió del món i de nosaltres mateixos, i és que nosaltres i el nostre món tenim una condició caiguda i som pecaminosos. El nostre món no és avui allò per al que va ser creat, i tot i que encara tenim la imatge del Déu que ens va crear, som part de la transgressió del món. El pecat de la nostra vida té la mateixa naturalesa que el mal que causa tant dolor, opressió i explotació en el món.

Per tant, està bé que percebem el dolor, el malestar i la tragèdia del món i de les vides que ens envolten. Hauriem de ser robots per no sentir el sofriment de la vida aquí. Els laments del llibre dels Salms, les tristeses de Jeremies i els altres profetes, i les llàgrimes i la compassió de Jesús mostren la conveniència d'aquest tipus de resposta al món i la seva maldat, i en particular a aquells que sovint se senten afectats per aquest mal.

Llegeix Mateu 9:36; 4:14; Lluc 19:41 i 42; i Joan 11:35. Què va passar a cada un d'aquests versicles que Jesús es va commoure de compassió? Com podem tenir un cor que es suavitzí amb el dolor que ens envolta?

També hem de recordar que el pecat i el mal no només estan "allà fora", o no només són conseqüència de la transgressió dels altres: "Si diem que no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos, i la veritat no està en nosaltres "(1 Joan 1: 8). En la concepció dels profetes bíblics, el pecat era una tragèdia, no majorment perquè algú havia transgredit "les regles", sinó perquè el pecat havia trencat la relació entre Déu i el seu poble, i també perquè el nostre pecat fa mal als altres. Això pot donar-se en petita o gran escala, però és el mateix mal.

L'egoisme, la cobdícia, la mesquinesa, el prejudici, la ignorància i la negligència són l'arrel de tot el mal, la injustícia, la pobresa i l'opressió del món. I confessar el nostre pecat és un primer pas per resoldre aquest mal, així com també un primer pas per permetre que l'amor de Déu ocupi el lloc que li correspon en el nostre cor: "Si confessem els nostres pecats, ell és fidel i just per perdonar els nostres pecats, i netejar-nos de tota maldat "(1 Joan 1: 9).

- **Mira't (però no massa a prop ni per molt temps). En quins aspectes estàs fet trossos i ets part del problema més gran? Quina és l'única resposta i l'únic lloc per buscar ajuda?**

LA GRÀCIA I LES BONES OBRES

Resumeix Efesis 2: 8 al 10 amb les teves paraules. Què ens diuen aquests versets sobre la relació entre la gràcia i les bones obres?

La Bíblia ens diu que, entre altres coses, vam ser creats per adorar Déu i per servir els altres. Només en la nostra imaginació podem tractar d'entendre com serien aquestes obres en un entorn sense pecat.

Per ara, a causa del pecat, només coneixem un món fet trossos i caigut. Afortunadament per a nosaltres, la gràcia de Déu, expressada i revelada en el sacrifici de Jesús pels pecats del món, obre el camí per al perdó i la sanitat. Per tant, fins i tot enmig d'aquesta existència profanada, la nostra vida arriba a ser més plenament hechura de Déu, i Déu ens fa servir per associar-nos amb ell per intentar curar i restaurar el dany i el sofriment en la vida dels altres (veure Efe. 2:10). "Els que reben han d'impartir als altres. De tot arreu ens arriben comandes d'auxili. Déu convida els **homes a que serveixin joiosos als seus semblants**" (MC 70). **Novament, no fem bones obres** (cuidar els pobres, animar els oprimits, alimentar els famolencs) per obtenir salvació o reputació davant Déu. En Crist, per fe, tenim tota la reputació que necessitem amb Déu. En canvi, ens reconeixem pecadors i víctimes del pecat i sabem que, malgrat això, Déu ens estima i ens redimeix. Si bé encara lluitem contra les temptacions de l'egocentrisme i la cobdícia, l'abnegada i humil gràcia de Déu ens ofereix un nou tipus de vida i d'amor que ens canviarà la vida.

Quan contemplem la creu, veiem el complet sacrifici fet per nosaltres i ens adonem que no podem afegir res al que aquest ens ofereix en Crist. Però això no vol dir que no hem de fer res en resposta al que se'ns ha donat en Crist. Al contrari, hem de respondre, i què millor manera de respondre a l'amor rebut que mostrant amor pels altres?

Llegeix 1 Joan 3:16 i 17. Com de poderosament capten aquests versicles el que hauria de ser la nostra resposta a la Creu?

LA NOSTRA HUMANITAT COMÚ

En el seu ministeri i els seus ensenyaments, Jesús va instar a una inclusió radical. A tots els que procuraven la seva atenció amb motius honestos, ja fossin dones amb mala reputació, recaptadors d'impostos, leprosos, samaritans, centurions romans, líders religiosos o nens, ell els rebia amb autèntica calidesa i sol·licitud. Això incloïa l'ofertament del do de la salvació, tal com l'església primitiva el descobriria de diferents maneres transformadors.

Quan els primers creients van reconèixer lentament el caràcter inclusiu de l'evangeli, no estaven simplement afegint a la seva fe bones obres pels altres com un "bon gest". Era fonamental per a la seva comprensió de l'evangeli, tal com ho havien experimentat en la vida, el ministeri i la mort de Jesús. Mentre enfrontaven els problemes i les qüestions que sorgien, primer individualment per a líders com Pablo i Pedro (veure, p. Ex., Ac. 10: 9-20), i després com a cos eclesiàstic en el concili de Jerusalem (veure Ac. 15), van començar a advertir el canvi dramàtic que aquestes bones noves havien generat en el seu coneixement de l'amor i la inclusió de Déu i en com posar-ho en pràctica en la vida dels qui professen seguir-lo.

Què ens ensenya cada un dels següents textos sobre la nostra humanitat comuna? Com hauria d'influir cada idea en la nostra actitud cap als altres?

Malaquies 02:10

Fets 17:26

Romans 3:23

Gàlates 3:28

Gàlates 3:28 és un resum teològic de la història pràctica que Jesús va explicar sobre el bon samarità. En lloc de discutir sobre a qui estem obligats a servir, simplement anem i servim, i potser fins i tot hem d'estar preparats perquè ens serveixin que potser no esperem. L'element comú de la família humana mundial es concreta en un nivell més elevat en la família comuna dels que estan units per l'evangeli, per l'amor salvífic de Déu que ens crida a la unitat en Ell: "Perquè per un sol Esperit vam ser tots batejats en un cos, siguin jueus o grecs, siguin esclaus o lliures; ia tots se'ns va donar a beure d'un mateix Esperit "(1 Cor. 12:13).

L'EVANGELI ETERN

La invitació evangèlica i l'anomenat transformador "a tota nació, tribu, llengua i poble" (Ap. 14: 6) s'han mantingut al llarg de tota la història cristiana. No obstant això, Apocalipsi descriu una proclamació renovada d'aquest missatge en el temps de la fi: la bona nova sobre Jesús i tot el que això comporta.

Llegeix Apocalipsi 14: 6 i 7. De quina manera la visió comuna de l'evangeli, que es resumeix més comunament en Joan 3:16, està inclosa en el missatge específic de l'àngel en el verset 7?

Apocalipsi 14: 7 reuneix tres elements clau que ja hem assenyalat en aquest estudi de la preocupació de Déu pel mal, la pobresa i l'opressió al llarg de la història bíblica:

Judici. L'anomenat a judici (perquè es faci justícia) ha estat una crida repetit pels que han estat oprimits al llarg de la història. Afortunadament, la Bíblia presenta Déu com el que escolta el clam dels que estan en perill. Com s'expressa sovint en els Salms, per exemple, aquells que són tractats injustament consideren que el judici és una bona notícia.

Adoració. Els escrits dels profetes hebreus sovint vinculen els temes de l'adoració i les bones obres, especialment quan es compara l'adoració dels que afirmaven ser el poble de Déu amb els errors que van cometre i van perpetuar. En Isaïes 58, per exemple, Déu va declarar explícitament que l'adoració que ell més desitjava era actes de bondat i la cura dels pobres i necessitats (veure Isa. 58: 6, 7).

Creació. Com hem vist, un dels elements fonamentals de l'anomenat de Déu a la justícia és la família comuna de la humanitat, que tots som creats a imatge i estimats per ell, que tots tenim valor davant els seus ulls i que ningú ha de ser explotat ni oprimat pel guany injusta ni la cobdícia dels altres. Resulta clar que aquesta proclamació de l'evangeli dels últims temps és una exhortació àmplia i profunda a acceptar el rescat, la redempció i la restauració que Déu vol per a la humanitat caiguda. Per tant, fins i tot enmig de les qüestions relacionades amb l'adoració veritable i falsa i la persecució (veure Ap. 14: 8-12), Déu tindrà un poble que defensarà el que és just, els manaments de Déu i la fe de Jesús, fins i tot enmig del pitjor dels mals.

■ Com trobar formes de servir als necessitats i, al mateix temps, compartir amb ells l'esperança i l'advertència que es troben en el missatge dels tres àngels?

PER A ESTUDIAR I MEDITAR

Llegeix "Déu amb nosaltres", en *El Desitjat de tots els pobles*, pp. 11-18; i "Salvados per servir", en *El ministeri de curació*, pp. 64-74.

"Déu reclama tota la Terra com la seva vinya. Encara que ara estigui en mans de l'usurpador, pertany a Déu. És seva tant per redempció com per creació. Crist va fer el seu sacrifici pel món: 'De Déu ha estimat tant el món, que ha donat el seu Fill únic' (Joan 3:16). És mitjançant aquest o el únic que s'imparteixen tots els altres dons als homes. Diàriament el món sencer rep les benediccions de Déu. Cada gota de pluja i cada raig de llum prodigats sobre la nostra raça ingrata, cada fulla, flor i fruit, testifiquen de la longanimitat i el gran amor de Déu "(*PVGM 243*). "Qualsevol sigui la diferència en creença religiosa, l'anomenat de la humanitat sofrent ha de ser escoltat i respost. [...]"

"En el nostre voltant hi ha pobres ànimes provades que necessiten paraules de simpatia i accions servicials. Hi ha vidues que necessiten simpatia i assistència. Hi ha orfes als que Crist ha encarregat als seus servidors que els rebien com una custòdia de Déu. Massa sovint se'ls passa per alt amb negligència. Poden ser esparracats, toscs i aparentment sense atractiu algun; però són propietat de Déu. Han estat comprats amb preu, i al seu vista són tan preciosos com nosaltres. Són membres de la gran família de Déu, i els cristians, com majordoms seus, són responsables per ells "(*PVGM 318, 319*).

PREGUNTES PER A DIALOGAR:

1. En procurar fer bones obres i ajudar els altres, com podem resistir la temptació de pensar que això d'alguna manera ens fa millors i ens aporta mèrits que Déu hauria de reconèixer?

2. El teu església, ¿és una comunitat en la qual "no hi ha diferència" (Rm. 10:12), on tots són un en Crist? Com de inclusiva és la teva església? Com podria millorar en aquest sentit?

3. Com podem trobar l'equilibri adequat per fer el bé als necessitats, per l'única raó que ells ho necessiten i nosaltres podem ajudar-los, mentre que al mateix temps ens acostem a ells amb les veritats de l'evangeli? Com podem aprendre a fer les dues coses i per què sempre és millor fer les dues coses?

Resum: L'amor de Déu, segons s'expressa en el pla de salvació i es revela en la vida i el sacrifici de Jesús, ens ofereix perdó, vida i esperança. Com receptors d'aquesta gràcia, busquem compartir això amb els altres, no per obtenir la salvació, sinó perquè per a això hem estat creats i recreats. Com a tal, l'evangeli transforma les relacions i ens impulsa a servir, especialment als més necessitats.